

Fw 190 D-9

STOPIEŃ
TRUDNOŚCI

1

2

3

WYMIARY MODELU

DŁUGOŚĆ 31 cm

ROZPIĘTOŚĆ 32 cm

WYSOKOŚĆ 10 cm

skala 1:33

GPM[®]
<http://www.gpm.pl>

NR KAT. **184**

SERIA „C”

Focke Wulf Fw 190 D-9

Opracowanie modelu - Tadeusz Grzelczak

Escalacja działań alianckiego lotnictwa bombowego w połowie 1941 r. spowodowała wzrost zainteresowania Luftwaffe myśliwcami wysokościowymi. Rozpoczęcie masowych bombardowań ośrodków przemysłowych i miast, w styczniu 1942 r, zmusiło do poszukiwania nowego samolotu myśliwskiego. Naloty dywanowe prowadzone były bowiem z wysokiego pułapu, niedostępnego dla myśliwców niemieckich. Eksperymenty z samolotami serii Fw 190 B i C nie dawały dobrych wyników. Dopiero zastosowanie silnika Jumo 213 w samolocie Fw 190 V17, który stał się wzorcem serii Fw 190 D-0, dało szansę stworzenia seryjnie produkowanego myśliwca wysokościowego. Jumo 213 był silnikiem widlastym, z wtryskiem paliwa, automatyczną regulacją pracy. Kolejnymi zmianami wprowadzonymi w nowym samolocie było przedłużenie tylnego segmentu kadłuba o 50 cm, wzmocnienie kółka ogonowego, zamontowanie osłony kabiny ciśnieniowej. Przewidziano także zastosowanie płata o powiększonej powierzchni nośnej. Tak zmodyfikowany samolot stał się wzorcem dla wersji Fw 190 D-0, nie została ona jednak wprowadzona do produkcji. Również wersje Fw 190 D-1 i D-2 nie zostały zaakceptowane do produkcji seryjnej. Kolejną wersją samolotu był Fw 190 D-9. Samolot ten napędzany był silnikiem Jumo 213A, posiadał skrzydło o nie zmienionej w stosunku do Fw 190 A powierzchni 18,3 m kw. Uzbrojenie składało się z dwóch MG 131 umieszczonych nad silnikiem oraz dwóch MG 151/20 w nasadzie skrzydła. Wersja ta w sierpniu 1944 r. trafiła do produkcji seryjnej i już 7 września pierwszy seryjny samolot został oblatany. Jednostką która jako pierwsza otrzymała nowe samoloty była III./JG 54 "Grünherz". Piloci początkowo podchodzili do nowego samolotu z dużą nieufnością, jednak po przejściu przeszkolenia na nowym samolocie, docenili jego zalety. Samoloty Fw 190 D-9 w jednostce JG 54 używane były głównie do osłony startujących i lądujących Me 262. Kolejną jednostką, która otrzymała nowe samoloty była II./JG 26 "Schlageter". Jednostka ta w październiku 1944 r. stacjonowała w Handrup. Do jej zadań należało zwalczanie alianckich bombowców. Kolejną formacją wyposażoną w samolot Fw 190 D-9 była specjalna jednostka dowodzona kpt. Waldemara Wübke, przeznaczona do ochrony jednostki JV 44, dowodzonej przez Adolfa Gallanda, latającej na samolotach Me 262. Kolejną jednostką zaopatrzoną w Fw 190 D-9 był pułk JG 6 "Horst Wessel" stacjonujący w Żarach. Pułk ten wykonywał loty patrolowe.

Samolot Fw 190 D-9 uznany został za najlepszy niemiecki myśliwiec używany w dużych ilościach. Jego późne wprowadzenie do służby ograniczyło rolę jaką odegrał w walkach końcowego okresu II wojny światowej.

Dane taktyczno-techniczne samolotu Fw 190 D-9:

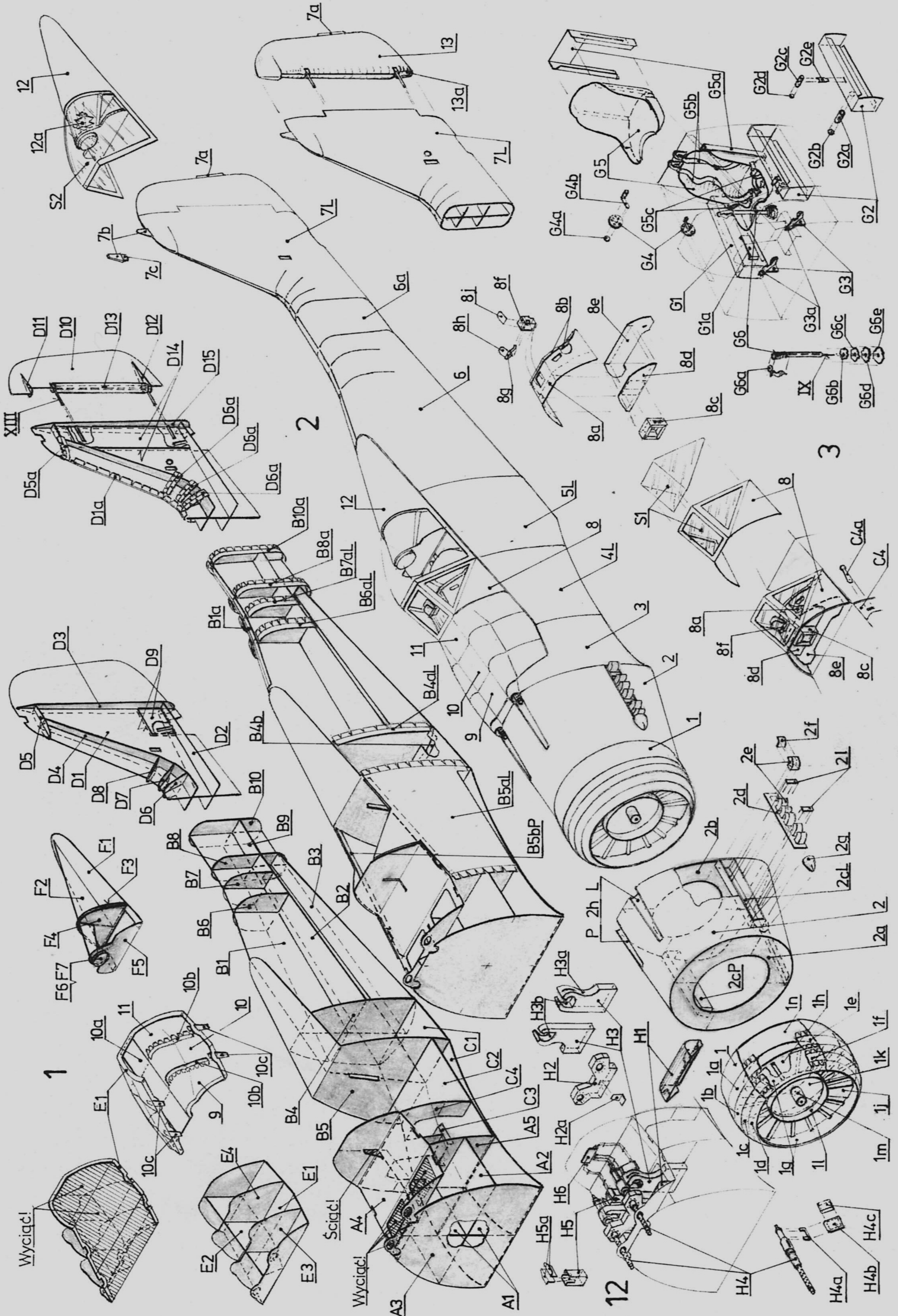
rozpiętość - 10,51 m; długość - 10,19 m; wysokość - 3,36 m; masa startowa - 4270 kg; silnik - Junkers Jumo 213 A-1 z instalacją MW50 o mocy 1770 KM; prędkość maksymalna - 686 km/h; pułap praktyczny - 11100 m; zasięg - 810 km.

Kartonowe ABC 11/2001
"Fw-190 D-9" (nr kat. 184)

ISSN 1428 - 4618

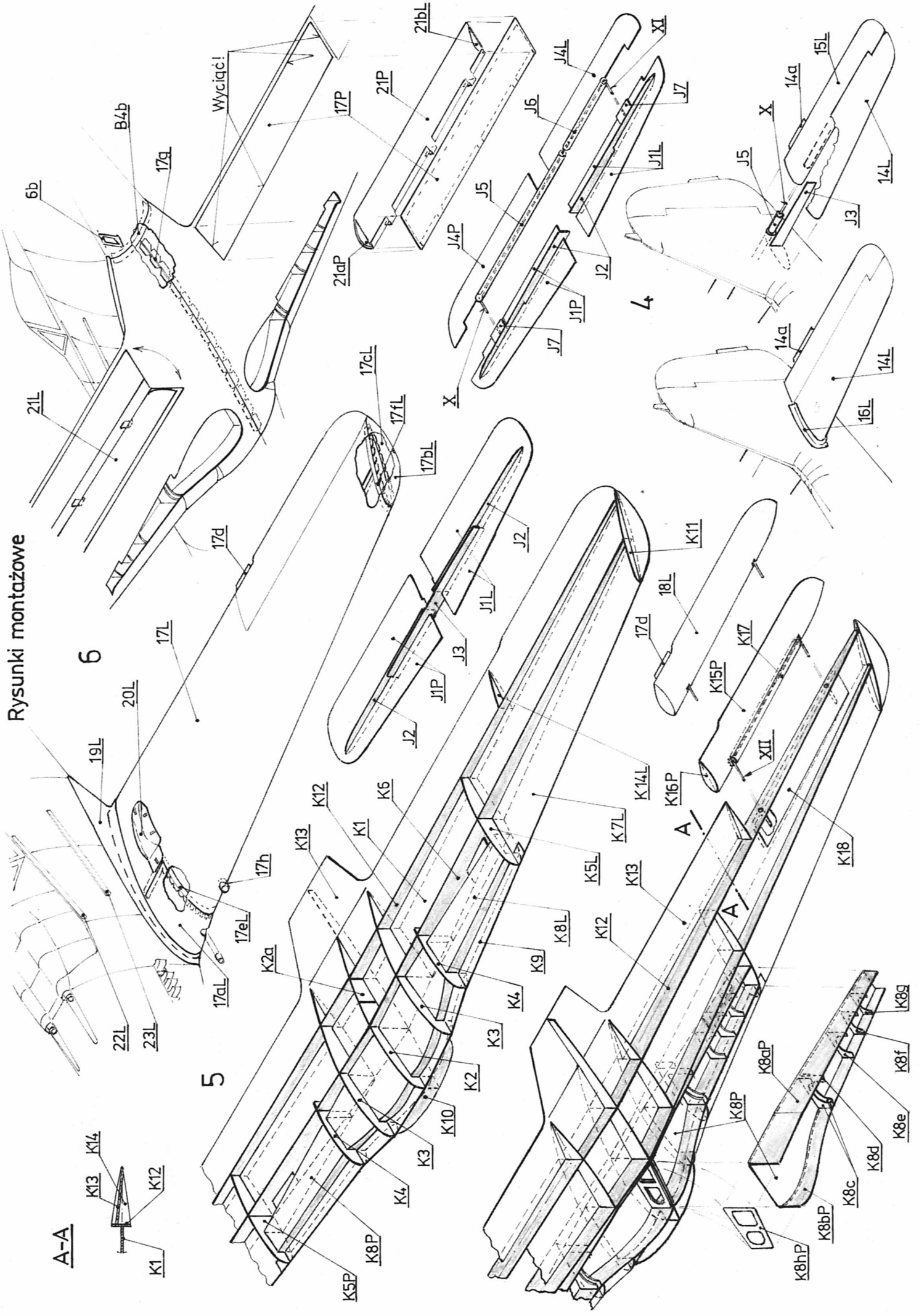
Wydawca: "GPM" Łódź, ul. Zgierska 73 tel./fax (0-42) 657-94-40
Adres korespondencyjny: 90-954 Łódź 4 skr. poczt. 13
www.gpm.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Przedruk i kopiowanie jedynie za zgodą redakcji

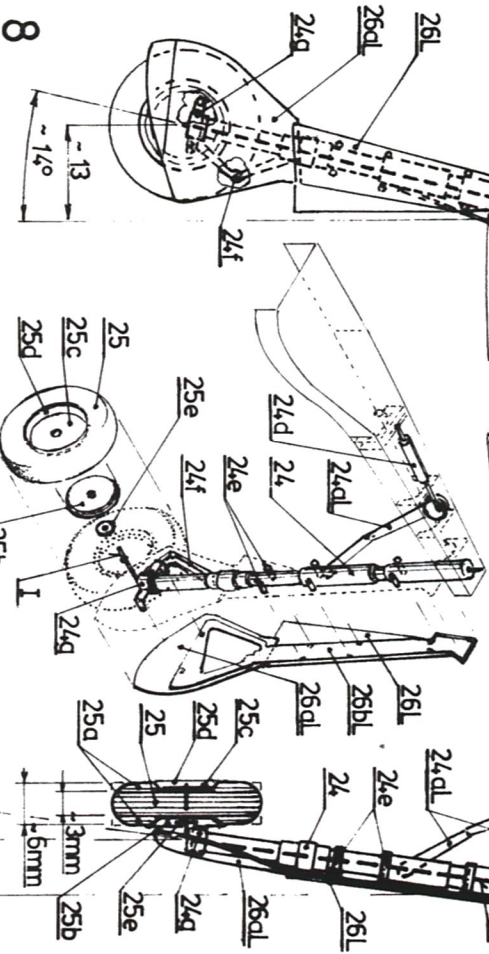
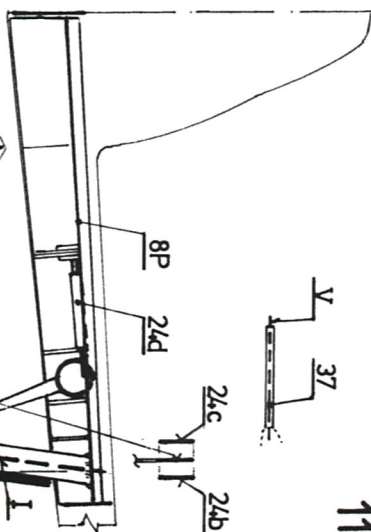
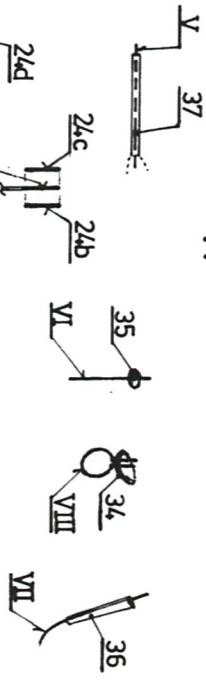
Rysunki montażowe

Rysunki montażowe

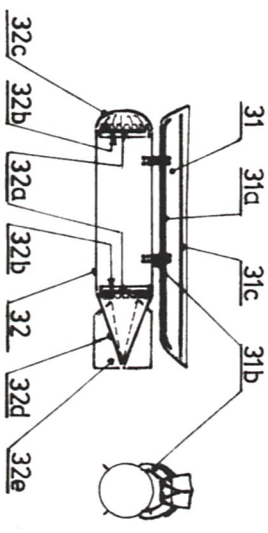
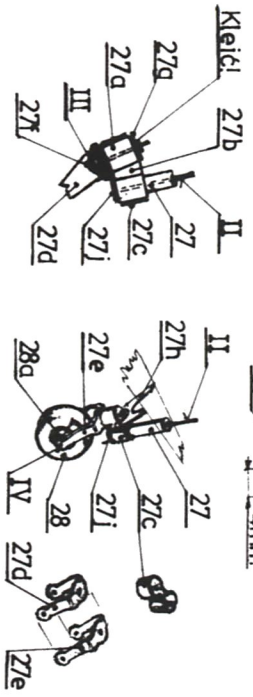
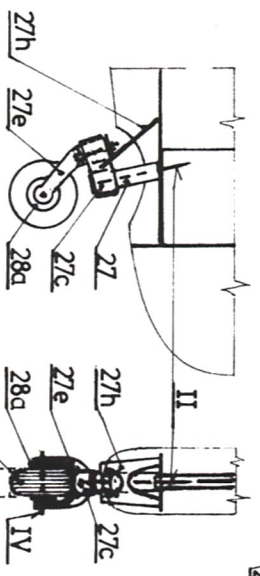
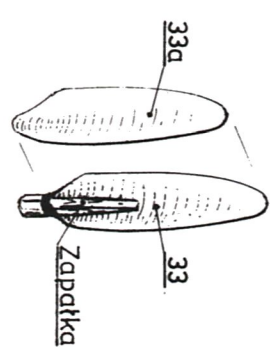
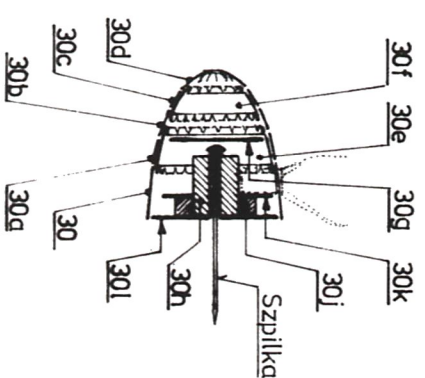

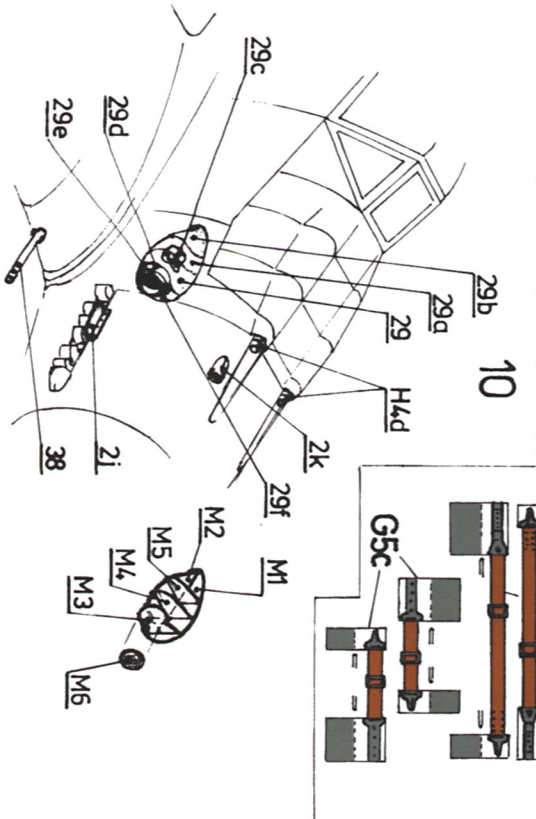
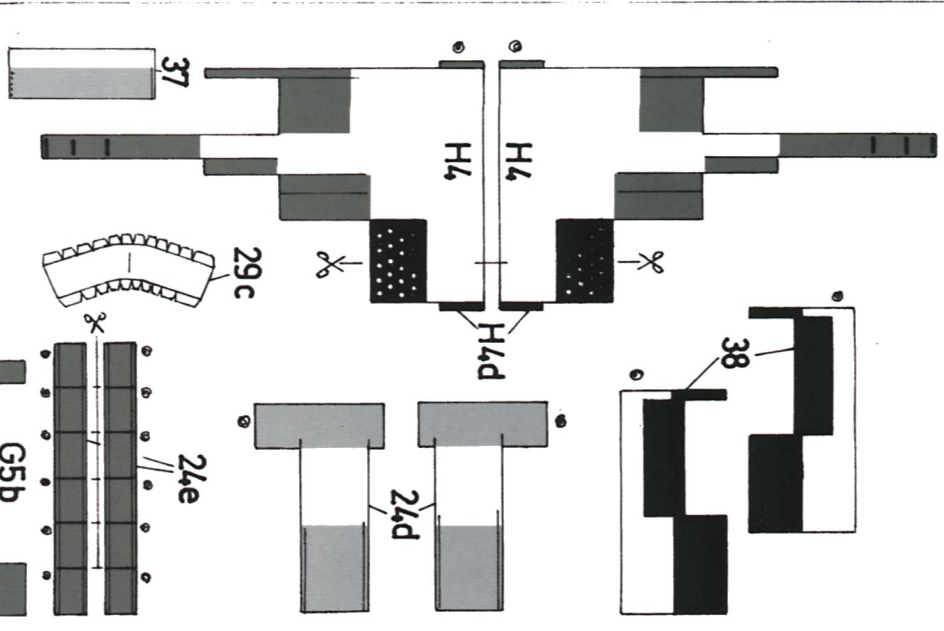
11

9

10

Rysunki montażowe

Uwagi ogólne:

Przed sklejaniem należy dokładnie zapoznać się z planem ogólnym modelu i rysunkami montażowymi.

Każdy rysunek montażowy stanowi zespół z kompletną numeracją części potrzebnych do jego wykonania.

Części oznaczone gwiazdką podkleić na tekturę o grubości 0,5 mm.

Części oznaczone literą P sklejać jak części oznaczone literą L.

Stosujemy zasadę pasowania części "na sucho".

Przy sklejaniu szkieletu kadłuba należy zwrócić uwagę na symetrię jego wykonania.

Grubość i długość drutów - dobrać, kształty wykonać według podanych szablonów. Miejsca nie zadrukowane, krawędzie cięcia, zadrapania itp. malować wodnymi farbami, np. akwarelą, plakatówką w odpowiednio dobranym kolorze.

Model można zbudować w jednej z dwóch wersji wykonania. W pierwszej wersji standardowej lub drugiej z ruchomymi lotkami, sterami i klapami oraz wyposażeniem uzbrojenia.

W skład budowy modelu w pierwszej wersji nie wchodzi następujące części: od D10 do D15, od W1 do W6, od J4 do J7, od K15 do K18, 13, 13a, 15, 18, 21, 21a i 21b oraz druty od X do XIII.

Budując model w drugiej wersji należy wyciąć lotki, ster kierunku, stery wysokości oraz części D10, J4, K15 z detali pierwszej wersji wykonania.

Rysunek montażowy nr 1

Skleić konstrukcję szkieletową kadłuba z części od A1 do A5 i od B1 do B10. Gotowe połączyć w jedną całość częściami od C1 do C4. Skleić konstrukcję ogonową kadłuba, dla pierwszej wersji wykonania z części od D1 do D9, a dla drugiej z części od D1 do D15 i drutu XIII. Do wręg sklejących konstrukcji przykleić sklejki: B1a, B4a, B4b, B5a, B5b, B6a, B7a, B8a, B10a oraz D1a, D5a, D6a. Skleić konstrukcję pokrywy uzbrojenia wykonaną z części od E1 do E4 oraz konstrukcję z części od F1 do F7.

Rysunek montażowy nr 2

Konstrukcję kadłuba okleić poszyciem wykonanym z części od 3 do 6a oraz konstrukcję ogonową częściami od 7 do 7c, a dla wersji drugiej częściami od 7 do 7c, 13, 13a. Oklejone konstrukcje za pomocą sklejki B10a połączyć w jedną całość. Okleić pokrywę uzbrojenia częściami od 9 do 11 - bez części 10c. W drugiej wersji wykonania pokrywę wykonać według rysunku montażowego 1. Tylko do części E1 konstrukcji pokrywy przykleić uformowane i sklejone poszycie wykonane z części od 9 do 11. Po sklejeniu dokładnie wyciąć duży fragment poszycia części E1 i usunąć z wnętrza zbędne detale konstrukcji - E2, E3, E4. Okleić konstrukcję wiatrochronu częściami 12 i 12a. Przed wklejeniem oszklenia S2, część 12 od wewnętrznej strony retuszować. Uformować i skleić segment z części od 2 do 2l. Po sklejeniu w poszyciu segmentu wyciąć otwory i wkleić w nie odpowiednio

uformowane części 2c i 2h. Sklejoną osłonę silnika wykonaną z części od 1 do 1m połączyć z segmentem i kadłubem w jedną całość.

Rysunek montażowy nr 3

Wkleić wyposażenie kabiny pilota ze sklejących na gotowo detali i elementów wykonanych z części od G1 do G6e i drutu IX. Przednią część wiatrochronu 8 uformować, od wewnątrz retuszować i wkleić oszklenie S1. Osłonę 8a od wewnątrz retuszować i skleić w całość z częściami od 8b do 8j. UWAGA: elementy celownika 8h i 8j można wykonać z przezroczystej folii, część 8h lekko zmatowić. Gotową osłonę i przednią część wiatrochronu przykleić do kadłuba.

Rysunek montażowy nr 4

Skleić konstrukcję stateczników z części J1 i J2, części J3 nie przyklejać. W drugiej wersji wykonania jak w pierwszej skleić konstrukcję stateczników oraz sterów wykonanych z części od J4 do J7 i drutów X, XI. Gotowe konstrukcje stateczników okleić poszyciem 14, sterów poszyciem 15. W zależności od wersji wykonania w pierwszej jeden, w drugiej dwa wcześniej przygotowane otwory w ogonowej części kadłuba wprowadzić części J3 i J5. Na nie nasunąć "na klej" gotowe stateczniki oraz stery i przykleić do kadłuba. Zamontowane stateczniki okleić osłonami 16.

Rysunek montażowy nr 5

Skleić konstrukcję płata wykonaną z części od K1 do K14 i dla wersji drugiej konstrukcję lotki wykonaną z części od K15 do K18 i drutów XII. Dla drugiej wersji wykonania część K13 na długości od żebra K3 do K14 przykleić do dźwigara K12 jak na przekroju A-A. Po sklejeniu konstrukcji w celu uzyskania jednolitych płaszczyzn płata należy ją oszlifować papierem ściernym naklejonym na deseczkę.

Rysunek montażowy nr 6

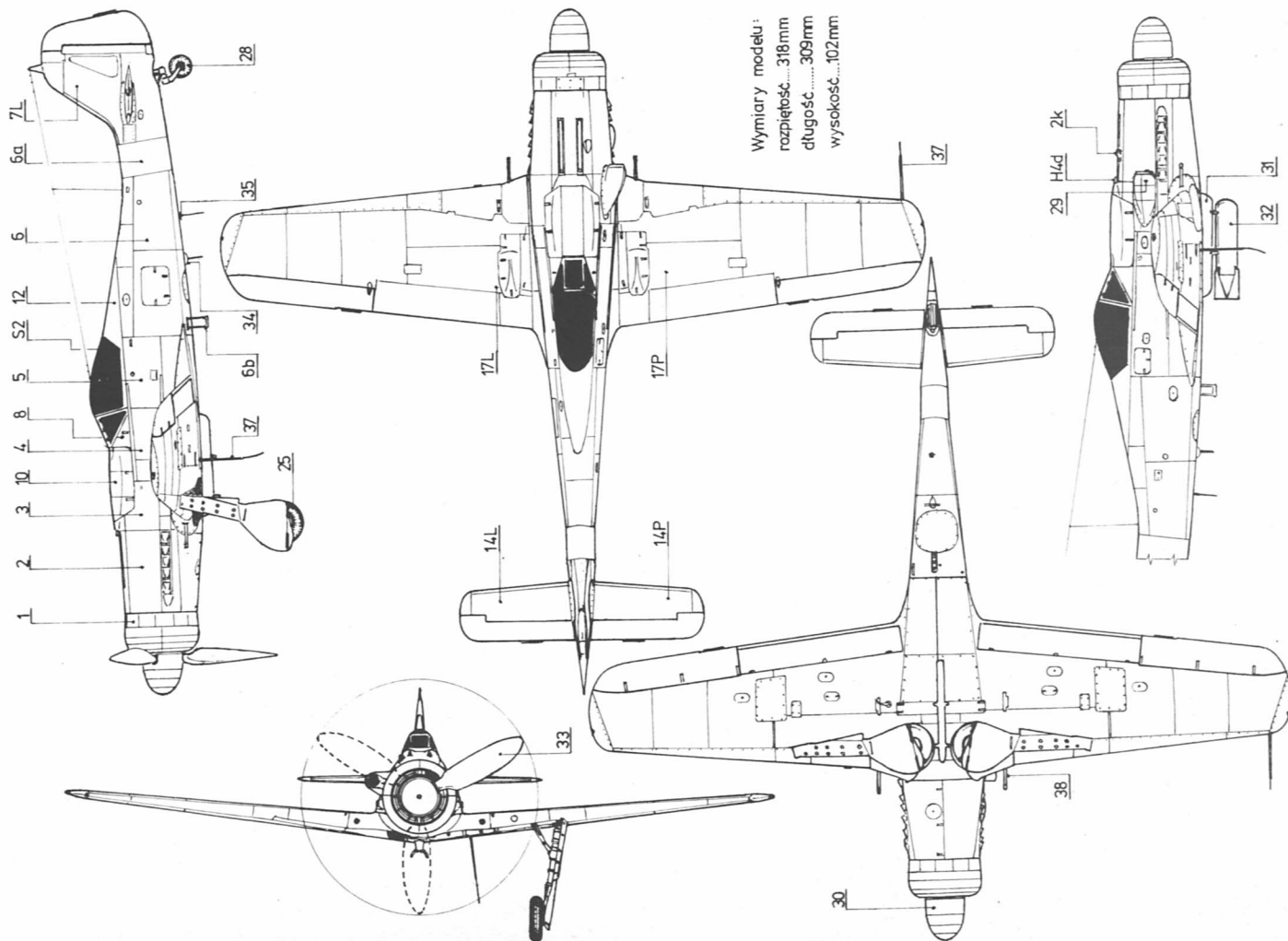
Gotową konstrukcję okleić poszyciem wykonanym z części od 17 do 17h oraz lotki poszyciem 18 dla drugiej wersji wykonania. Również w drugiej wersji po oklejeniu dokładnie wyciąć fragmenty poszycia, które stanowią zewnętrzną stronę klap podskrzydłowych uzupełnione częściami 21, 21a, 21b. Gotowe "zawiasami" przykleić do dźwigara K12 w otwory poszycia płata. Przykleić płyty do kadłuba i okleić osłonami 19.

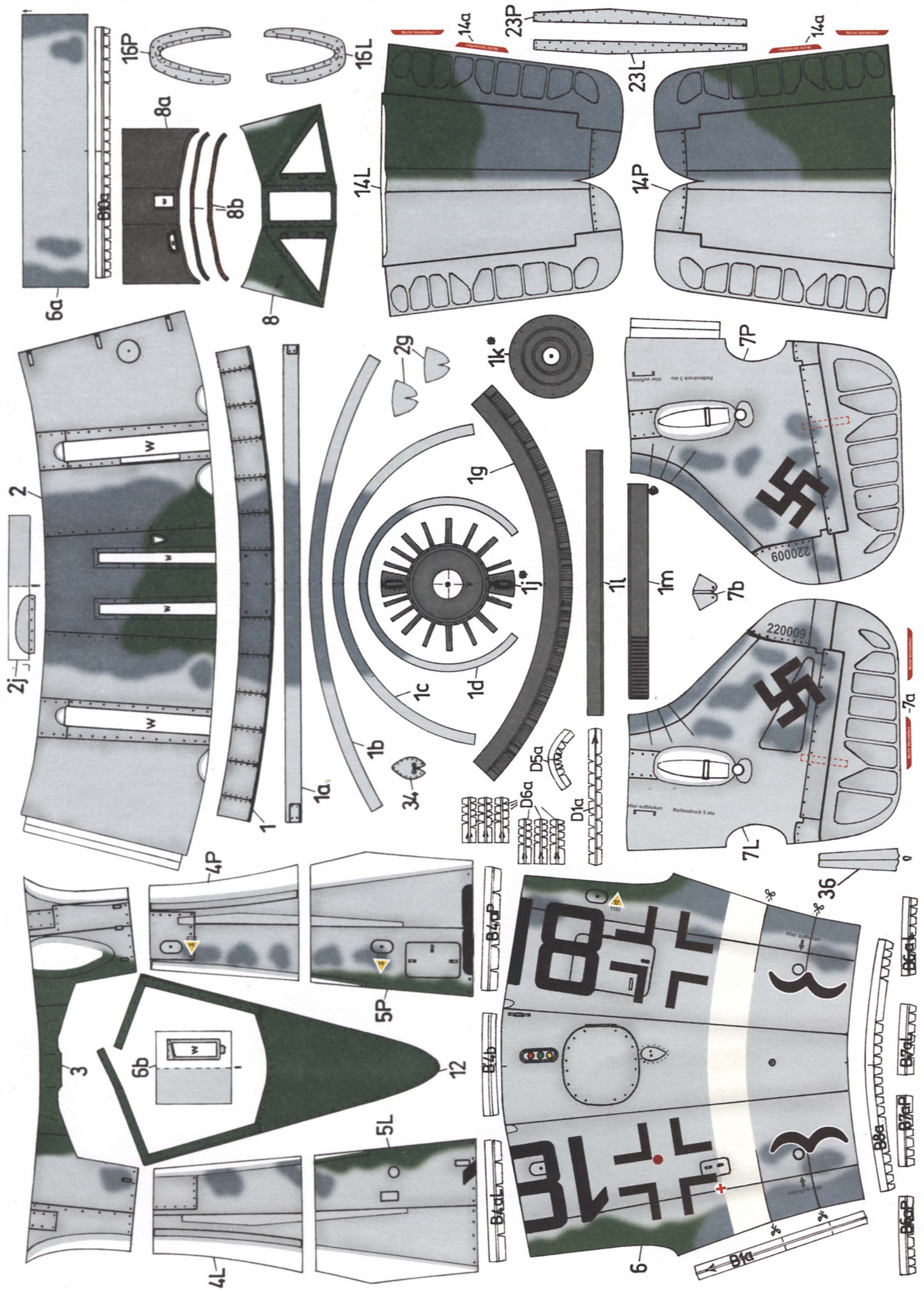
W dalszej kolejności sklejać i malować zespół podwozia według rysunku montażowego nr 7 wykonany z części od 24 do 24g, od 25 do 25e i od 26 do 26b oraz drutu I. Kółko ogonowe według rysunku montażowego 11 wykonać z części od 27 do 27j, 28 i 28a, szpilki III i drutów II i IV. Według rysunku montażowego nr 9 zawieszenie z bombą wykonane z części od 31 do 31c i od 32 do 32e. Kołpak z łopatomy śmigła wykonane z części od 30 do 30l oraz 33 i 33a. Według rysunków montażowych 10 i 11 wyposażenie modelu wykonać z części i drutów na nich podanych.

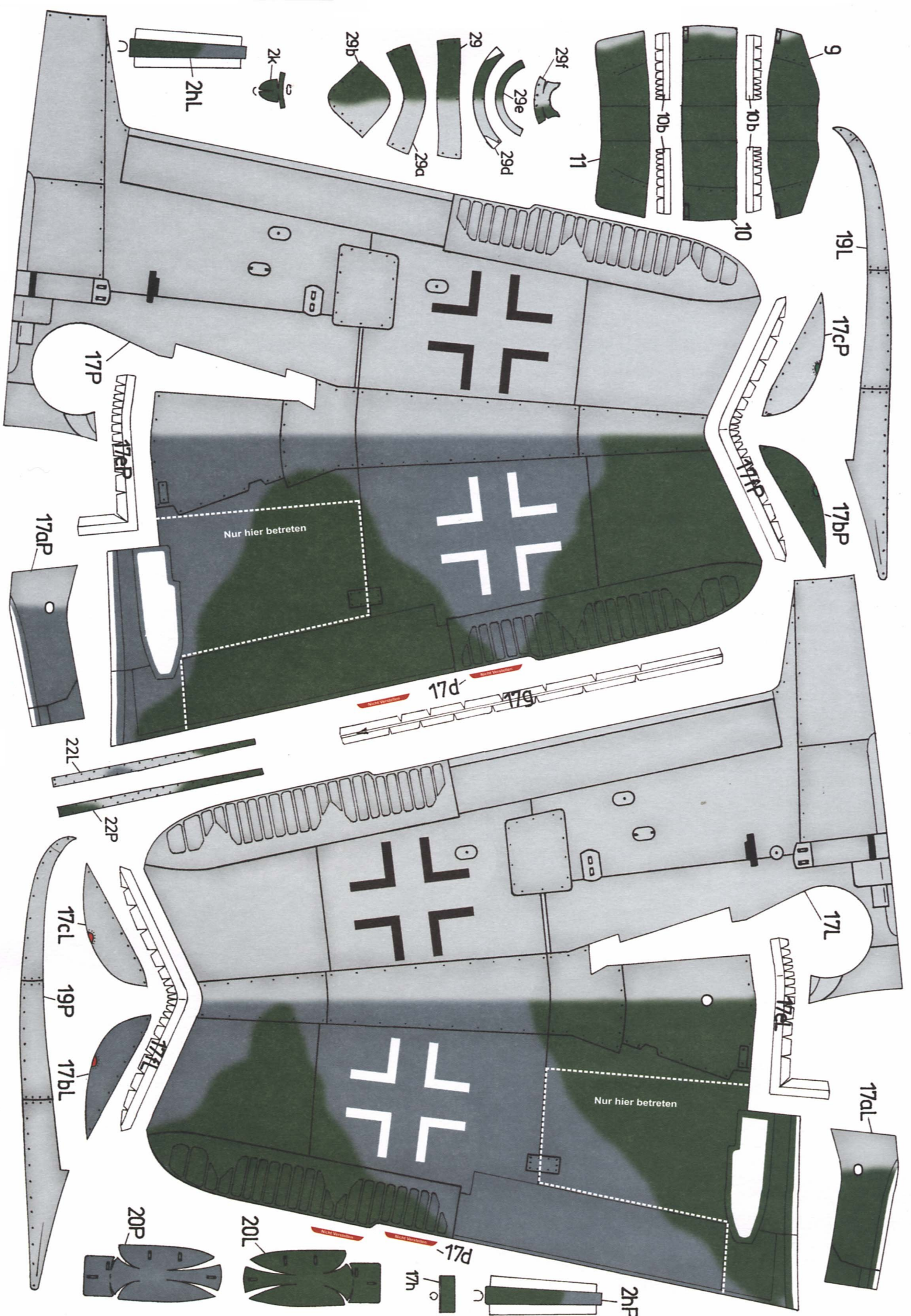
Wyposażenie uzbrojenia według rysunku montażowego 12 wykonane z części H1 do H6 montujemy i sklejaemy tylko dla drugiej wersji wykonania modelu.

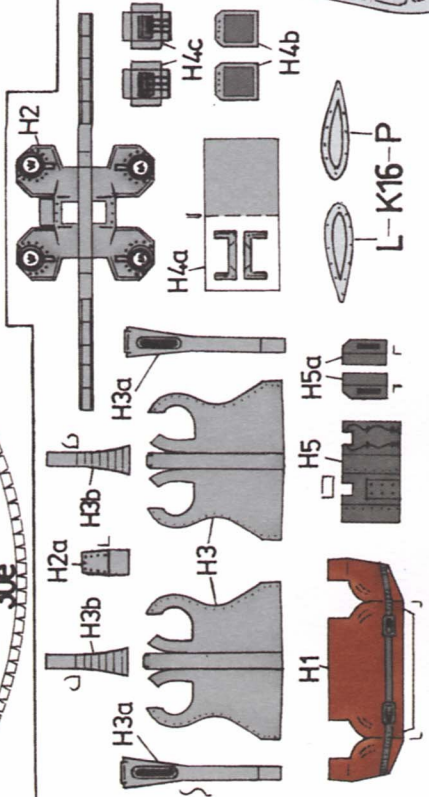
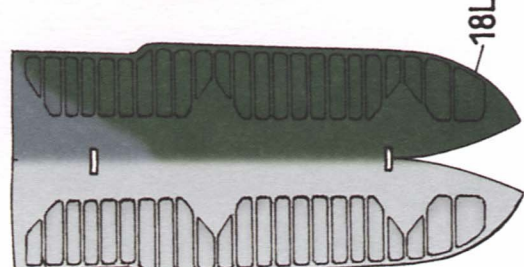
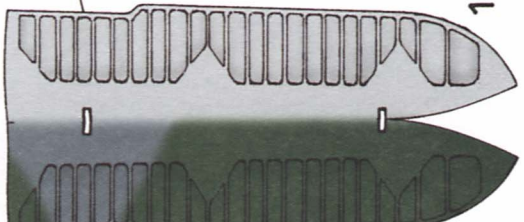
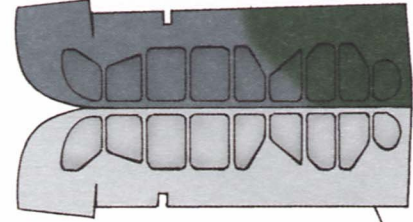
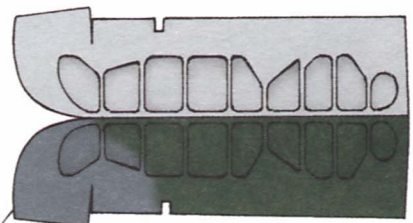
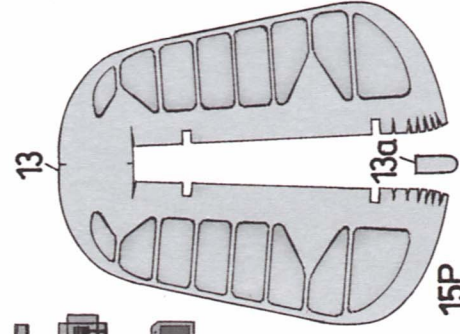
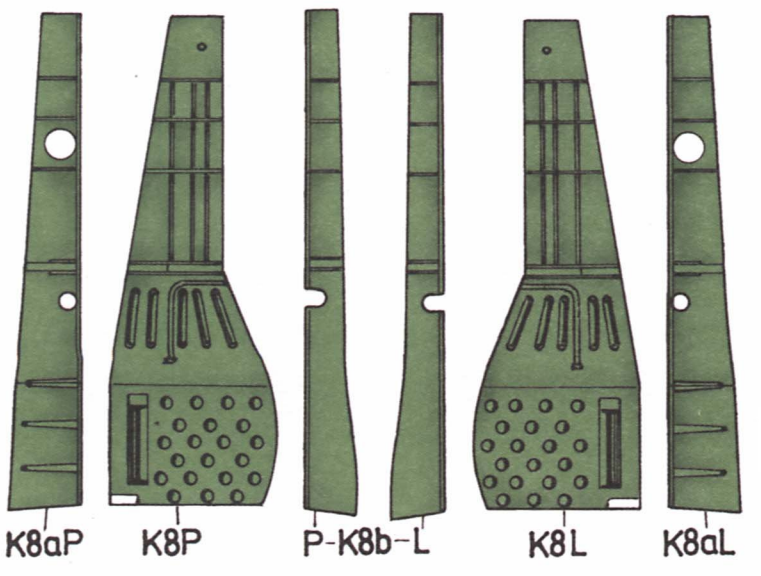
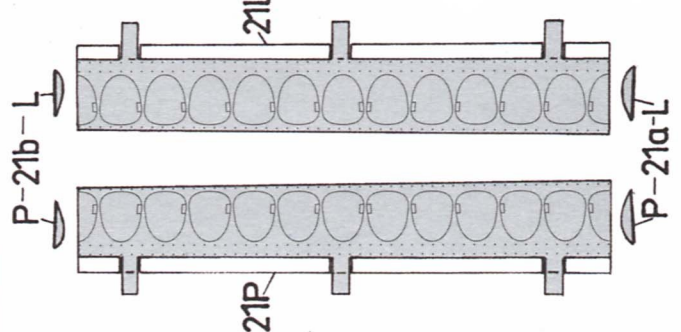
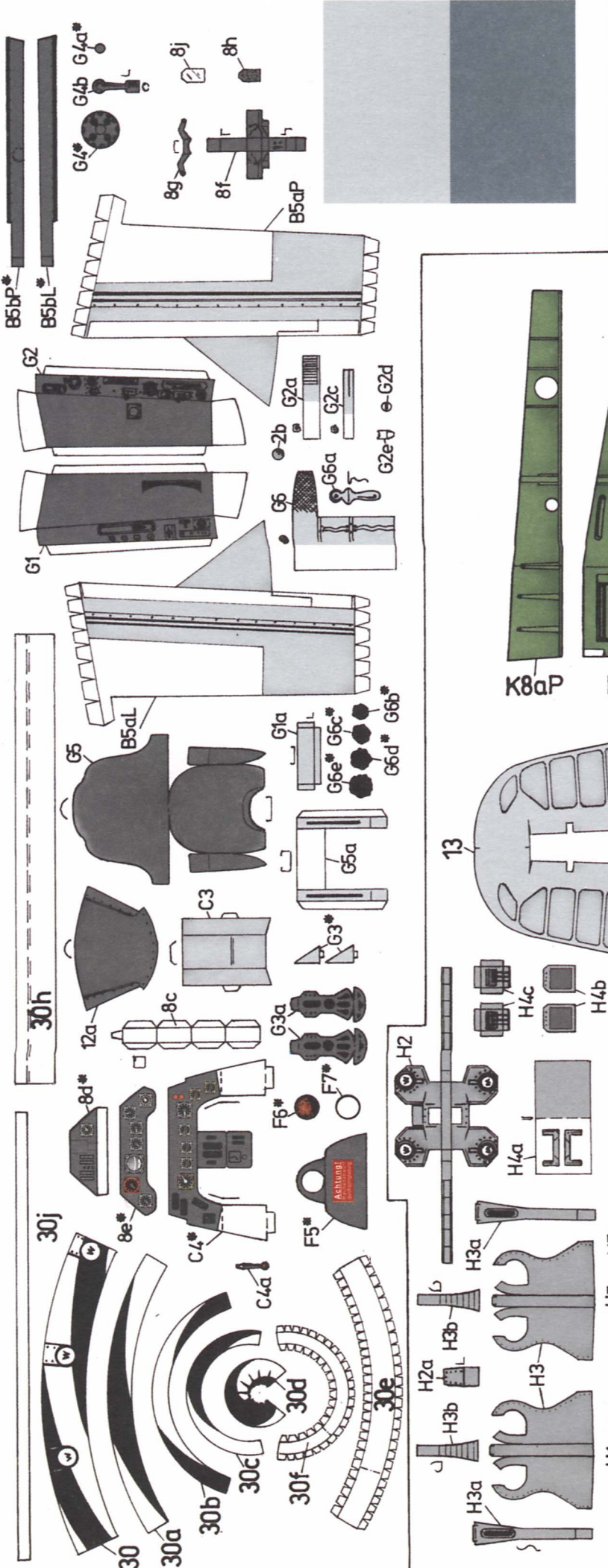
Życzymy udanej zabawy!

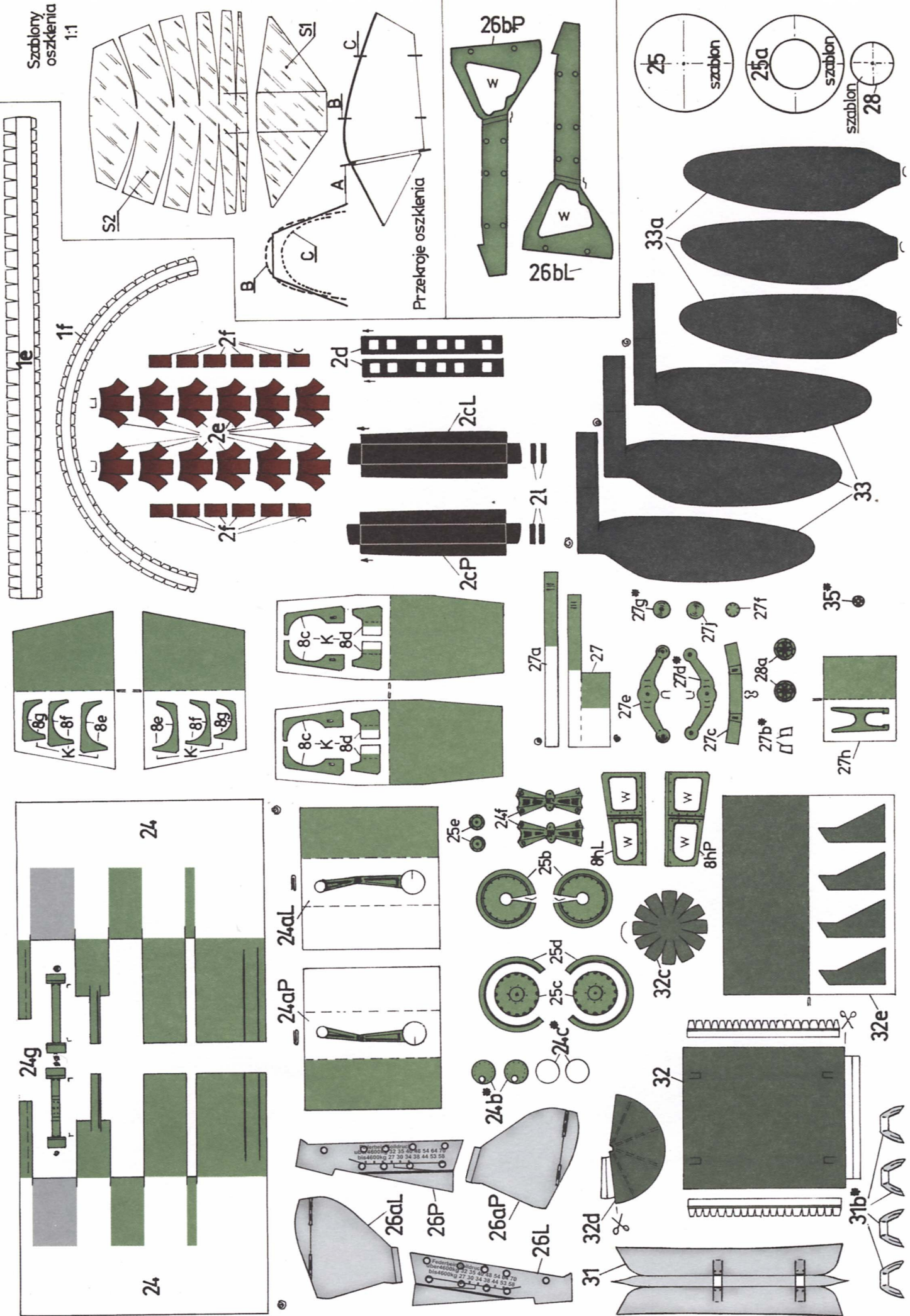
PLAN OGÓLNY MODELU

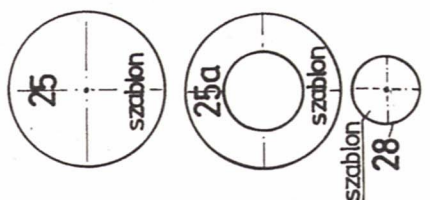

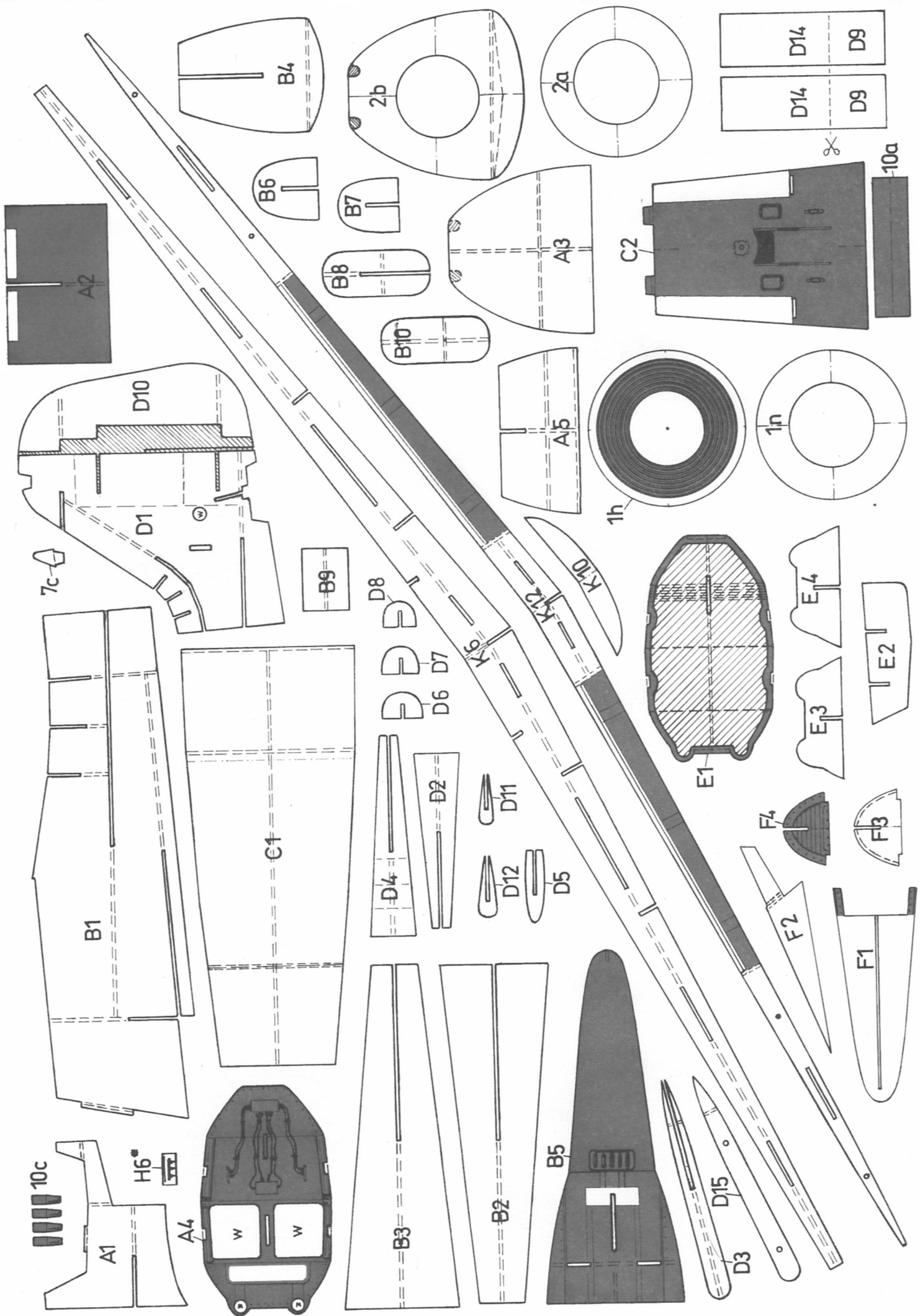

Szablony oszklenia 1:1

Przekroje oszklenia

D14	D9
D14	D9

GPM Focke-Wulf Fw190D-9

